

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Ondřeje Mráky a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně: **G. M. G.**, zastoupená Mgr. Markem Urbišem, advokátem se sídlem Opava, Partyzánská 18, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Opava**, P.O.BOX 115, Opava, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 9.12.2010 o zamítnutí žádosti žalobkyně o dočasné přemístění do jiné věznice,

t a k t o :

- I. Žaloba **se o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u krajského soudu dne 25.1.2011 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 9.12.2010, jímž byla zamítnuta její žádost z téhož dne o dočasné přemístění do Věznice Ostrov za účelem umožnění návštěvy nezletilých dětí a otce žalobkyně, kteří žijí v Karlových Varech, které jsou od Věznice Ostrov vzdáleny cca 10 km, přičemž dle § 9 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „řád výkonu trestu odnětí svobody“), je možné odsouzeného dočasně přemístit do jiné věznice na návrh ředitele z důvodů zvláštního zřetele hodných. Žalobkyně je odsouzenou, která ve věznici pracuje, plní aktivně program zacházení, vypomáhá v náboženském klubu a vyučuje francouzštinu. Svým pozitivním přístupem se snaží motivovat ostatní odsouzené. Svou žádost zaslala v dostatečném předstihu a vzhledem k tomu, že má nezletilé děti a návštěvu s nimi se jí podařilo uskutečnit poprvé po téměř půl roce, se k její žádosti připojil i orgán sociálně právní ochrany dětí. Její děti dlouhou odluku velmi špatně snášejí a důvody zvláštního zřetele hodné tedy byly dány.

Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 9 odst. 1 písm. e) řádu výkonu trestu odnětí svobody se odsouzený přemístí na přechodnou dobu do jiné věznice na návrh ředitele věznice z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Krajský soud nejprve v souladu s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 30.11.2006, č.j. 57 Ca 166/2005-14, konstatuje, že „Podle § 3 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu trestu odnětí svobody“), střežení odsouzených, dozor nad nimi, metody zacházení s odsouzenými a stanovené podmínky výkonu trestu zajišťuje Vězeňská služba České republiky. Vězeňská služba činí v průběhu výkonu trestu ve vztahu k odsouzeným nepřeborné množství činností v rámci úkolů jí stanovených [§ 2 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon č. 555/1992 Sb.“], avšak každý její úkon není možné považovat za úkon správního orgánu ve smyslu zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), neboť každý úkon není výsledkem rozhodování o právu či povinnosti odsouzeného v oblasti veřejné správy..... Pouze v případě, že by tímto aktem „řízení“ bylo rozhodováno o právu či povinnosti odsouzeného, na které je za splnění zákonných podmínek právní nárok, vystupovala by v konkrétní věci Vězeňská služba či její složka jako správní orgán ve smyslu s.ř.s.“

Výše uvedené závěry, s nimiž se krajský soud ztotožňuje, je třeba vztáhnout také na rozhodnutí o přemístění odsouzeného na přechodnou dobu do jiné věznice na návrh ředitele věznice z důvodů hodných zvláštního zřetele podle § 9 odst. 1 písm. e) řádu výkonu trestu odnětí svobody. Rozhodnutí žalované o nevyhovění žádosti žalobkyně jako odsouzené a nepodání návrhu na její dočasné přemístění není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť tímto negativním rozhodnutím o žádosti žalobkyně a nepodáním předmětného návrhu se postavení žalobkyně nijak nemění, nedochází k zásahu do jejích hmotných veřejných práv a žalobkyně nemá navíc ani právní nárok na to, aby byl k její žádosti podán návrh na její přemístění na přechodnou dobu do jiné věznice.

Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu žalobkyně podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl, neboť žalobkyně se domáhá přezkoumání rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky uvedené v ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a je ze soudního přezkoumání podle § 68 písm. e) s.ř.s. ve spojení s § 70 písm. a) s.ř.s. vyloučeno.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., protože žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 26. května 2011

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu